Donderdag, 23 Mei 1838. No. 62.

VLISSINGSCHE COURANT.

Nieuwstijdingen.

NEDERLANDEN.

VLISSINGEN, *den* 23 *Mei.* Den 21 dezer is alhier uit het 4e District dezer Provincie aangebragt 1 Belgisch Overlooper, laatst gediend hebbende bij het 2e Regement Voltigeurs, uit Gent gedeserteerd.

'sGRAVENHAGE, *den* 20 *Mei.* Heden morgen heeft H. K. H. Mevrouw de Prinses *Albert* van Pruissen den Heer *C. Kruseman* de eer aangedaan, zijne groote schilderij, voorstellende het kwetsen van het paard van den Prins *van Oranje te Bautersem*, op den 12 Augustus 1831, te komen bezigtigen, en heeft H. K. H. aan hem hare bijzondere goedkeuring gelieven te betuigen.

— Men verzekert dat Z. M. den Heer Baron *van der Capellen*, oud Gouverneur-Generaal van Nederlandsch-Indie, benoemd heeft tot Hoogstdeszelfs buitengewoon Ambassadeur bij de krooning van H. M. de Koningin van Groot-Brittanje.

— De Generaal *Janssens*, kanselier der Willems-Orde, is sedert eenige dagen zeer gevaarlijk ziek, zoodat men wanhoopt voor zijn leven. Deze hoogstverdienstelijke en achtingswaardigen staatsdienaar heeft den ouderdom van 64 jaren bereikt. De Koning zoude in hem een edel en getrouw onderdaan en het Vaderland een zijner beste burgers verliezen.

— Kapitein *Leendert Berkhoff*, het bevel voerende over het kofschip *de Hoop*, van Rotterdam, die de equipaadje van het zinkende Fransche schip *les Trois Frères*, van Portbail, bestaande in vier man, gered en daaraan met eene volmaakte belangeloosheid de hulp en zorgen, welke hun toestand vorderde, overvloedig verschaft heeft, is door het Fransche Gouvernement met eene gouden eere-medaille beschonken, zijnde den heer *de Lagau*, Fransch Consul te Rotterdam, de last opgedragen, om dezen braven zeeman de erkentelijkheid der Fransche Regering, welke hij door zijn edelmoedig gedrag zich waardig heeft gemaakt, te betuigen.

— In eenige dagbladen leest men, dat het Groothertogdom Luxemburg eene oppervlakte van 126 vierkante mijlen heeft en 312,000 inwoners telt. Volgens de 24 Art. komt aan Holland 46 vierk. mijlen gronds met 154,000 bewoners, en Belgie 80 vierk. mijlen met 158,000 bewoners. De provincie Limburg heeft eene uitgestrektheid van 86 vierk. mijlen en eene bevolking van 383,000 inwoners, waarvan 36 vierk. mijlen met 156,000 bewoners aan Holland en 50 vierk. mijlen met 227,000 bewoners aan Belgie komen. Het vrije Belgie wil echter niets afstaan, en beide landstreken geheel behouden.

DEINUM, *den* 17 *Mei.* Gisteren hebben *Tjalling Douwes Bosma* en *Tryntje Klazes van Tuinen*, hunne *zestig* jarige bruiloft gevierd, en het is door bijzondere ondersteuning gelukt, dit behoeftig paar, waarvan de man ruim 85 en de vrouw ruim 84 jaren telt, eenen regt aangenamen dag te laten doorbrengen. Iedere tegemoetkoming en geldelijke ondersteuning zal ook in het vervolg hoogst welkom zijn ben, die in den avond van hun leven bijna aan alles gebrek lijden.

ENGELAND.

LONDEN, *den* 17 *Mei.* Alhier zijn reeds bedienden aangekomen met de prachtige kleeding van den Prins *van Esterhazy*, welke hij bij de krooning zal dragen.. De waarde der diamanten worden op 130,000 ponden st. of *f* 2,600,000 berekend.

— Eergisteren is de negentiende verjaardag der Koningin gevierd geworden. H. M. begaf zich des voormiddags, in staatsie, van het nieuwe paleis naar dat van St. James, alwaar groot cercle gehouden werd, op hetwelk meer dan tweeduizend personen tegenwoordigd waren. Na den afloop daarvan hebben verscheiden Staats-Ministers, ter gelegenheid van dezen feestdag, prachtige diners gegeven. Des avonds waren de meeste pleinen en straten der hoofdstad sierlijk geïllumineerd. Gisteren avond was er groot concert ten Hove.

— Het ministerieele blad beschouwt het Luxemburgsche vraagstuk als zeer netelig; ja als geschikt om onvermijdelijk een oorlog te doen ontstaan, indien niet van alle zijden met de uiterste behoedzaamheid wordt te werk gegaan.

— Men verneemt dat de Maarschalk *Soult* zeer luisterrijke toebereidselen maakt, en door Koning *Lodewyk Philips* in staat gesteld wordt, om Frankrijk bij de krooning op eene uitstekende wijze te vertegenwoordigen.

— Sir *J. Herschell*, die door zijn verblijf aan de Kaap de Goede Hoop voor de sterre- en aardrijkskunde weder veel gedaan heeft, is alhier teruggekeerd.

— Onlangs hield professor *Sedgwick* in Cambridge eene voorlezing over de Geologie, in het open veld, te paard: 80 studenten waren, even als hij, te paard gezeten, en verschillende anderen te voet, tegenwoordig. Hij reed met zijne toehoorders meer dan 40 Engelsche mijlen, ten einde hun den geologischen toestand van den grond te verklaren.

FRANKRIJK.

PARIJS, *den* 20 *Mei.* Heden heeft de Notaris *Chatelain* het testament van den Prins *de Talleyrand* aan den President der Regtbank van eersten aanleg vertoond. Daarbij wordt Mevrouw de Hertogin *de Dino*, nicht van den overledene, tot universeele erfgename benoemd, en worden verscheiden kleine legaten aan den Hertog *de Valençay*, zijn achterneef, gemaakt. Ten slotte van dit olographisch testament bevindt zich eene verklaring, mede eigenhandig door den Prins geschreven, waarin hij de politieke beginselen openbaart die zijn gedrag onder de verschillende regeringen na 1789 hebben geregeld. Men verhaalt dat die verklaring, welke op begeerte van den Prins aan zijne familie tegelijk met zijn testament voorgelezen is, allermerkwaardigste bijzonderheden bevat omtrent den aard der politieke gebeurtenissen waarin hij eene zoo groote rol heeft gespeeld.

Die verklaring is, even als zijn testament, in 1836 onderteekend. Ook leest men daarin een uitdrukkelijk verbod van den Prins aan zijne erfgename, van zijne gedenkschriften, die, naar men zegt, in Engeland gedeponeerd zijn, publiek te maken alvorens dertig jaren na den dag van zijnen dood verloopen zullen zijn, haar tevens bevelende alles tegen te spreken wat voor dien tijd onder zijnen naam mogt uitgegeven worden.

De Heer *de Talleyrand* heeft het verlangen te kennen gegeven, om te Valençay te worden begraven, en zijn testament geëindigd met de verklaring dat hij stierf in de katholische apostolische en roomsche godsdienst.

— Men schrijft van Metz, dat de troepen van de genie en artillerie, die naar de grenzen moesten marscheren, nog niet vertrokken waren, en men gelooft zelfs dat zij contra-order gekregen hebben; alleen de infanterie en cavallerie zouden op marsch gegaan zijn.

— Men verspreidt het gerucht, dat te Versailles een diplomatieke conferentie over de zaken van Spanje gehouden moet worden.

— De berigten uit Spanje luiden meestal ongunstig voor de Carlisten.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, *den* 18 *Mei.* In Zwitserland hebben op meer dan eene plaats twisten tusschen de inwoners plaats, welke de geestelijken meer schijnen aan te stoken dan bij te leggen. De pastoor van Rapperswijl (district Arberg), vernomen hebbende, dat er in zijne gemeente eene vereeniging van Separatisten plaats had, drong met den sabel in de vuist en 2 pistolen in den gordel, in de kamer, vergezeld van eenige lieden, nam de hoofden in hechtenis en bragt hen naar Arberg (kanton Bern). De prefect deed de gevangenen echter in vrijheid stellen en beval een onderzoek naar het gebeurde.

— Van de op 6 dezer gewonde mannen der klaauwsche partij zijn verscheidene overleden, iets dat onmisbaar medewerken moest om de verbittering dezer partij nog te verhoogen.

— Heden zouden de beraadslagingen over de Luxemburgsche questie aanvangen, en van het deswege te nemen besluit zal vermoedelijk de hervatting der bemoeijingen van de Londensche Conferentie afhangen. Men schijnt hier weinig ongerustheid wegens de politieke bewegingen in Belgie en wegens het zamentrekken van een fransch observatieleger op de Belgische grenzen te voeden.

— In een geacht Duitsch dagblad leest men het volgende artikel: Het Belgische en Luxemburgsche vraagstuk is van het grootste gewigt. Wil Belgie werkelijk zich aan de volvoering der verpligtingen onttrekken, welke het bij de onderteekening der 24 artikelen op zich genomen heeft, verpligtingen, zonder welke het niet eenmaal door de kabinetten van Engeland en Frankrijk als onafhankelijke staat zou zijn erkend geworden? Wil het werkelijk wagen, in zijnen overmoed jegens de inschikkelijkheid der mogendheden, aan deze wetten voor te schrijven, een nieuw volkenregt op te werpen, openbare traktaten naar luim en veranderde omstandigheden uit te leggen, en met name de integriteit van het Luxemburgsche en Limburgsche grondgebied te vorderen, op eenen toon die als eene belegering der stad Luxemburg klinkt, die naar eene vergrooting aan de zijde van Duitschland en eene trotserende uitbarsting der groote magten gelijkt? — Men weet inderdaad niet, wat men van al het belagchelijk gesnoef in de Belgische bladen, van de nieuwe vrijheidsboomen met driekleurige vlaggen te Strassen en andere plaatsen, van de demostratien der Belgische kamer van afgevaardigden, van het in Brussel gevormde committé van wapening en verdediging, en de daarmede in verband staande nieuwe revolutionnaire bewegingen onder het Belgische volk zeggen zal! Gelooft men dan, dat de groote Mogendheden zich zullen laten hoonen, en geen middel hebben tegen de halstarrigheid, waarmede zoogenaamde Belgische patriotten voortvaren, aan de Souvereiniteit van naburige Staten trots te bieden? Moge Belgie toch bedenken, dat het plan tot verdeeling van zijn grondgebied reeds eenmaal geopperd was, en het dus zeker redenen genoeg heeft om de groote mogendheden te vriend te houden.

— Men meldt uit Berlijn, dat aan de zamenkomst van zoo vele regerende hoofden in die residentie, geen diplomatiek doel verbonden is.

— Te Berlijn wordt Z. K. H. de Prins *van Oranje* verwacht, wiens oudste Zoon aldaar reeds is aangekomen. Deze reis zou in verband staan met eene op handen zijnde gebeurtenis, ten gevolge waarvan het getal der Prinsessen die in de liefde der Nederlandsche natie deelen, zal vermeerderd worden met eene Vorstin, die in gansch Duitschland met regt voor het sieraad harer sekse wordt gehouden, en als eene zege is aan te merken, voor

het land dat haar al bezitten.

— Volgens brieven uit Weenen, van den 12n bevond zich Z. M. Keizer *Ferdinand* toen weder vrij ernstig ongesteld.

— Men meldt uit Athene van den 29 April, het volgende:

De schier voleindigde ligting der voor dit jaar tot de krijgsdienst ingeschreven jonge lieden, heeft van eene zijde, van welke men zulks het minst vermoedde, een hardnekkigen wederstand ondervonden. Hydra heeft zich tegen deze wet in vollen opstand gesteld. De bewoners begonnen hun verzet met den Gouverneur des eilands, die zijnen pligt getrouwelijk vervullen wilde, in eene openbare vergadering te overvallen, en hem met slagen en stooten wreed te mishandelen. De vrouwen namen een groot aandeel daarin, en krabden woedende het aangezigt van den Gouverneur. Nadat nu de vraag of men den ongelukkigen geheel zoude doodslaan, met eene groote meerderheid van stemmen door het volk met ja was beantwoord, stelden twee kloeke, forsch gespierde mannen voor, hem liever als een hond te verzuipen; daar dit voorstel goedkeuring vond, zoo sleepte men den bloedenden Gouverneur naar den oever, wierp hem in een boot, in welke insgelijks de beide mannen zich plaatsten, die haar nu van wal stieten. De geheele bevolking liep ijlings naar den oever, om de executie mede aan te zien. Welaan, riepen verscheidene stemmen den mannen in de boot toe: » Smijt dan toch den hond de boot uit!" — » Nog niet," antwoordden dezen, » wij zijn nog te digt bij het land; hij zou zich met zwemmen kunnen redden." Toen zij eindelijk op eenige geweerschots-afstanden van den oever verwijderd waren, grepen zij met overmatige kracht — niet den Gouverneur, maar — de roeiriemen aan, en vloden met den ongelukkige, die, verrast, in zijne vermeende moordenaars zijne redders aanschouwde, naar Poros. Het op den oever verzamelde, bedrogene volk schuimbekte van woede en barstte in smaadredenen uit. Zoodra was niet van deze gebeurtenis berigt te Athene aangekomen, of terstond begaf zich de Minister van marine naar Hydra. Op aanrading van eenige, van boven de rotsen af roepende stemmen, zette hij echter geen voet aan wal, maar vaardigde van boord eene bekendmaking aan de Hydrioten uit, waarbij hun vier dagen respijt werden verleend, om tot de orde terug te keeren, bij gebreke waarvan tegen hen zonder eenige sparing de strengste en nadrukkelijkste afloende maatregelen zouden worden in het werk gesteld. Te gelijker tijd werd een groot aantal onzer garnizoenstroepen ingescheept, om tegenover Hydra de afkomst af te wachten. Middelerwijl kwam eene deputatie der opstandelingen aan den Koning voor den Pireus aan, die echter als van muiters komende, natuurlijkerwijze werd afgewezen. Men zag nu in groote spanning den afloop van den zoo lankmoedig verleenden termijn te gemoet, te meer, daar de meeste Kapiteinen en verdere Officieren der Grieksche marine Hydrioten zijn, en dus, zoons tegen vaders, broeders tegen broeders, vijandig zouden hebben moeten strijden. De jongste berigten luiden intusschen zeer geruststellende. Nog voor den afloop der vier dagen zijn de eigenlijke roervinken, uit vrees van te zullen uitgeleverd worden, heimelijk van het eiland verdwenen; en de zaak wordt als bijgelegd beschouwd.

— Uit Syrië had men vernomen, dat *Ibrahim*-pacha zijne vorige positien nog inhield, en thans, strijdig met zijne vroegere gewoonte, groote gematigheid jegens de onderworpen insurgenten aan den dag legde.

— Uit Constantinopel schrijft men van den 25 April, dat de Sultan, vernomen hebbende, dat te Alexandrie en Smirna de pest zich vertoond heeft, de inrigting van quarantain-gebouwen heeft bevolen. De Sultan heeft hier mede zijn naam vereenwigd, daar hij de heerschende vooroordeelen der Turken, om geene maatregelen tegen de verspreiding dier ziekte te nemen, heeft overwonnen.

— Een Rus, die onlangs Moldavie en Wallachije bezocht heeft, geeft het volgende tafereel van den tegenwoordige toestand dier beide vorstendommen:

» Sedert men de stoombooten den Donau ziet bevaren, hebben beiden, zoo wel uit het oogpunt van de handels als van de politieke betrekkingen, niet weinig in aanzien gewonnen. Zij worden steeds bezocht door een aantal reizigers, die nieuwsgierig zijn dezelve gade te slaan, om Europa met de zeden en gewoonten van derzelver inwoners bekend te kunnen maken. Voor de Russen vooral hebben zij groote belangrijkheid, door de bijdrage die zij tot de geschiedenis van Ruslands jongste oorlogen leveren. Immers nog in den laatsten tijd was Klein Wallachije het bloedige tooneel daarvan. Uit het geographisch en commercieel oogpunt genomen, verdienen zij geene mindere opmerking. Omgord door den Karpatischen bergketen, die zijne majestueuse kruinen naar Zevenbergen uitstrekt, breiden zij zich ten zuid-oosten uit in ruime valleijen, doorsneden door helder vlietende rivieren, die allen in den Donau uitloopen. Langs dezen reusachtigen stroom, die de zuidelijke grenzen der vorstendommen omzoomt en dezelve van de Turksche provincien afscheidt, vervoeren de bewoners hunne waren naar Oostenrijk, Turkije en het zuidelijk Europa. De zuivere berglucht, de heldere wateren, het zacht klimaat, alles werkt mede om hier een ras van menschen te kweeken, zoo schoon als men ergens in Europa ontmoet.

De thans zoo bloeijende vorstendommen kwijnden echter nog onlangs, onder het bestier van vreemde hospodars, in eenen hoogst droevigen toestand. Alle ambten waren bij dezelve veil, de boerenstand werd onderdrukt, handel was er nagenoeg niet. Eerst met het jaar 1828 begon zich een nieuw tijdperk te openen. Ruslands oorlog tegen de Turken was voor de vorstendommen van de heilzaamste gevolgen. Brailow en Dschurchawo, twee Turksche vestingen aan den Donau, van uit welke Turksche partijgangers naar willekeur uitvallen tegen de vreedzame bewoners der vorstendommen deden, werden gesloopt, en in derzelver plaats werden twee nieuwe steden gebouwd, die spoedig derzelver bloei aan den graanhandel te danken hadden. Het vredestraktaat van Adrianopel verklaarde den handel vrij en maakte een einde aan het monopolie in granen, dat voor de Turksche Regering zoo voordeelig, maar voor de landeigenaren in Moldavie zoo verderfelijk was. Aan de ingezetenen werd het voorregt toegekend, zich uit de eerste klasse der Bojaren hunne hospodaren, welker betrekkingen tot de Turksche Regering ten naauwste bepaald werden, te verkiezen. Het allergewigtigste gevolg van den oorlog was evenwel, dat Rusland zich het regt voorbehield, om de aangelegenheden der vorstendommen op eene wijze te regelen en nieuwe instellingen aan dezelve te verleenen. Derzelver vroegere staatsregeling gaf aanleiding tot ontelbare misbruiken. De Bojaren bezaten privillegien, die met de welvaart der andere standen niet waren overeen te brengen. De in het overige Europa zoo nuttig middelstand werd hier te vergeefs gezocht. Werden de Turksche provincien door de pest bezocht, zoo was men ook verzekerd dezelve in de vorstendommen te zien doordringen. Albanesche huurlingen vormden de lijfwacht der Hospodaren en de militie van het land, dat, bij de minste onrust staat kon maken van door dit teugellooze korps uitgeplunderd te worden. Het door Rusland aan de vorstendommen geschonken statuut maakte in dit alles eene volstrekte hervorming. De previlegien der Bojaren zijn overeenkomstig de meer verlichte begrippen der eeuw gewijzigd, aan elken maatschappelijken stand zijn deszelfs billijke regten verzekerd. Een wel georganiseerd leger heeft de Albanesche huurlingen vervangen. Langs den Donau zijn quarantaine-plaatsen ingesteld, die reeds zoo gunstig werken, dat zich in de laatste twee jaren geen enkel pestgeval aan den regter-oever des Donaus heeft opgedaan.

Dit alles heeft men grootendeels te danken aan den kundigen ijver van den Staatsraad *Mawros*, en van den Generaal-Adjudant *Kisselew*.

BELGISCHE BERIGTEN.

In het *Journal de Luxemburg* leest men het volgende artikel:

» Er zijn in Belgie dagbladen, die al hun best doen, om de Hollanders en Duitschers te overreden, dat het hun onverschillig moet zijn, of zij zelve de fortheressen Maastricht en Venloo, met de provincien Limburg en Luxemburg, bewaken, of dezelve aan de fransche voorhoede, dat is, aan Belgie, afstaan. Indien zij voor dit oogenblik niet van de vesting Luxemburg spreken, dan is het waarschijnlijk, om dat zij de voltooijing der begonnene werken ter herstelling en verbetering der vesting aan het Duitsche Bondgenootschap willen overlaten, met oogmerk om hetzelve ook van de bewaring van dat bolwerk te ontslaan zoodra het geheel in orde zal zijn. Zij zeggen tegen hunne buren: » Duitschers vertrouwt u aan ons! geeft ons de sleutels der Rijnprovincien; dezelve zijn in handen van vrienden."

» Men weet, dat in 1815 het voorstel werd gedaan, om de vesting Luxemburg door een Belgisch garnizoen te doen bezetten, maar dat Prins *Metternich* zich met alle magt daartegen aankantte. Hij herinnerde het congres, dat Oostenrijk bloedige ondervinding had, dat de Belgen niet standvastig genoeg (*nicht zuverlässig genug*) waren, om hun eene Duitsche vesting toe te vertrouwen. (Hetgene dan ook sedert 1830 zoo duidelijk gebleken is.) Deze daadzaak is geschiedkundig, even als de rustteloosheid der Belgen bekend is. De Heer *de Chateaubriand* zegt dan van hen teregt: » *De bewoners van de Oostenrijksche Nederlanden trachten steeds in opstand te komen, zonder eenige andere reden, dan de onmogelykheid van rustig te blyven.*"

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, *den* 22 *Mei.* Sedert den 20 dezer zijn alhier ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

Wubbe, J. H. Jelmstrom, van Trieste; *de Catharina*, J. van der Schuyt, van Havre de Grace; *Herman*, G. Thode, van New-York, alle drie met stukgoederen; *Achilles*, J. Colse, van Bordeaux, met wyn en pruimen; *Eugenie*, J. Menard, van Havre de Grace, met wyn en stukgoederen; *Alida*, A. C. Jonll, van Montevideo, met huiden en horens; *Erb Gross Herzog Paul*, J. G. Frahm, van Rostock, met tarwe en lynzaad; *de vrouw Theresia Josepha*, J. B. Simons, van Auwer, met stukgoederen; *die Wohlfaart*, P. Meyer, van Colmar, met raapzaad; *Louise*, O. Nahmens, van Nantes, met suiker; *the Union*, S. Whitmore, van New-York, met katoen; *Columbine*, D. Brown, van Hatti, met koffij en tabak; *Johanna*, C. P. Clausen, van Tohr; *de vrouw Gezina*, G. H. Zimmermann, van Embden, beide met haver; *Gloria*, C. V. Hartwig, van Mallaga; *de Juno*, J. Hierken, van Messina, beide met fruit; *Bergen*, T. P. Garbrandts, van Londen, met mechanique goederen; *Magdalena*, E. K. Egberts, van Embden, met haver en garst; *Leopold den Eersten*, L. F. Jepsen, van Bordeaux, met wyn.

Van deze Stad zijn gezeild:

Voor Rotterdam bestemd:

Het Zeepaard, D. Theel; *Fortuna*, J. Lubben; *de jonge Abraham*, P. Bleis, alle drie met stukgoederen.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van onze reede naar Zee gezeild: *Dorothea*, J. H. Carstens, naar Hamburg, mechanique goederen; *de vrouw Anna*, P. Langhetee, naar St. Petersburg; *Catharina*, H. F. Licht; *Margaretha*, D. Reents; *Otkelina*, J. Wiers, alle drie naar Embden, met stukgoederen; *Caroline*, H. C. Larsens; *Fortuna*, D. Julius, beide op avontuur; *Eglantine*, W. Slater, naar New-Castle, alle drie met ballast.

Advertentien.

Heden beviel zeer voorspoedig van eene Welgeschapene DOCHTER, *C. LE SAGE*, geliefde Echtgenoot van

VLISSINGEN, 22 Mei 1838. C. V. RIEMENS.

Door den Boekhandelaar *H. NYGH*, te Rotterdam, is uitgegeven een BOEKJE, getiteld:

IETS

over de Buitengewone Bevorderingen.

EEN WOORD AAN HET NEERLANDSCH LEGER.

Prijs 40 Cents.

Hetzelve is verkrijgbaar te Amsterdam bij *Brave Jr.* en *Beijerinck*; Bergen op Zoom, bij *Zoutmaat Vorstman*; Breda, bij *Broese* en *Comp.*; 's Bosch, bij *Palier* en *Zn.*; Delft, bij *de Groot*; 's Gravenhage, bij *de Erve Doorman* en *Gebr. van Dier*; Grave, bij *Diesen*; Haarlem, bij *de Wed. Loosjes*; Leyden, bij *Desterbeek*; Maastricht, bij *Straatmans*; Nymegen, bij *Thieme*; Tilburg, bij *de Wed. van Gemert*; Utrecht, bij *van Terveen en Zn.*; Vlissingen, bij *P. Wedts de Swart.*

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.